

Erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen

Sammanfattning

I betänkandet behandlas regeringens proposition 2010/11:43 Erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen.

I propositionen lämnas förslag till den lagstiftning som krävs för att genomföra det inom EU antagna rambeslutet om verkställighet av beslut om förverkande (2006/783/RIF) i Sverige. Det föreslås att det införs en särskild lag om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen. De nya bestämmelserna omfattar situationer såväl när svenska förverkandebeslut sänds över till en annan medlemsstat för verkställighet där, som när utländska förverkandebeslut sänds över till Sverige från en annan medlemsstat för verkställighet här. Med beslut om förverkande avses beslut som syftar till att förverka såväl hjälpmedel vid brott som utbyte av brott. Vidare omfattas vissa beslut om förverkande som baserar sig på bestämmelser om utökade möjligheter till förverkande.

Enligt förslaget ska Kronofogdemyndigheten vara behörig att ansöka om verkställighet av svenska förverkandebeslut utomlands. Detta ska kunna ske när det finns fördelar med att verkställigheten sker i en annan medlemsstat, t.ex. då tillgångar eller särskilda föremål som förverkandet avser finns i den staten.

I den nya lagen finns också bestämmelser om förutsättningarna för att erkänna och verkställa ett utländskt beslut om förverkande i Sverige samt bestämmelser om förfarandet när sådana frågor prövas här. Enligt förslaget ska Kronofogdemyndigheten pröva om det finns förutsättningar att erkänna och verkställa beslut om förverkande. Om sådana förutsättningar finns, meddelar Kronofogdemyndigheten en verkställbarhetsförklaring.

Myndigheten ska också svara för den praktiska verkställigheten. Den enskilde ska ha möjlighet att överklaga Kronofogdemyndighetens beslut.

Vid riksdagens beslut ska 10 kap. 8 § regeringsformen (RF) tillämpas när det gäller lag om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen, dvs. beslutet ska, i enlighet med 10 kap. 6 § andra stycket RF, fattas med minst tre fjärdedels majoritet av de röstande och av mer än hälften av riksdagens ledamöter.

Lagstiftningen föreslås träda i kraft den 1 juli 2011.

Ingen motion har väckts med anledning av propositionen, och justitieutskottet föreslår att riksdagen antar regeringens lagförslag.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	4
Redogörelse för ärendet	5
Bakgrund	5
Propositionens huvudsakliga innehåll	5
Utskottets överväganden	7
Lag om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen	7
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	10
Propositionen	10
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	11

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Lag om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen. Därmed bifaller riksdagen proposition 2010/11:43 i denna del.

2. Lagförslagen i övrigt

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (2005:500) om erkännande och verkställighet inom Europeiska unionen av frysningsbeslut,
2. lag om ändring i lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom,
3. lag om ändring i lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m. Därmed bifaller riksdagen proposition 2010/11:43 i denna del.

Stockholm den 17 februari 2011

På justitieutskottets vägnar

Morgan Johansson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Morgan Johansson (S), Johan Linander (C), Krister Hammarbergh (M), Ewa Thalén Finné (M), Kerstin Haglö (S), Ulrika Karlsson i Uppsala (M), Christer Adelsbo (S), Helena Bouveng (M), Elin Lundgren (S), Anna Wallén (S), Arhe Hamednaca (S), Caroline Szyber (KD), Kent Ekeröth (SD), Lena Olsson (V), Pia Hallström (M), Roger Haddad (FP) och Agneta Börjesson (MP).

Redogörelse för ärendet

Bakgrund

Sommaren 2002 tog Danmark initiativ till ett utkast till ett rambeslut om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande (EGT C 184, 2.8.2002, s. 8). Initiativet baseras på de slutsatser som Europeiska rådet antog 1999 i Tammerfors. En av dessa slutsatser är att principen om ömsesidigt erkännande av medlemsstaternas rättsliga avgöranden ska bli en hörnsten i det straffrättsliga samarbetet inom unionen.

En principöverenskommelse om innehållet i rambeslutet nåddes av EU:s ministerråd för rättsliga och inrikes frågor i april 2004.

Riksdagen godkände den 23 mars 2005 ett utkast till rådets rambeslut (prop. 2004/05:55, bet. 2004/05:JuU25, rskr. 2004/05:184). Rambeslutet (2006/783/RIF) antogs därefter av EU:s ministerråd den 6 oktober 2006.

Sedan rambeslutet antagits av ministerrådet har Justitiedepartementet utarbetat en promemoria, Verkställighet inom Europeiska unionen av bötesstraff och beslut om förverkande (Ds 2007:18). Promemorian har remissbehandlats och en sammanställning av remissvaren finns tillgänglig i Justitiedepartementet (Ju2007/6240/BIRS). Den 1 januari 2010 trädde lagen (2009:1427) om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen i kraft (lagen om verkställighet av bötesstraff, prop. 2008/09:218, bet. 2009/10:JuU3, rskr. 2009/10:33). Den lagen genomför rambeslutet om verkställighet av bötesstraff.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut återges i *bilaga 1*. Regeringens lagförslag finns i *bilaga 2*.

Lagrådet har i ett yttrande i huvudsak godtagit förslagen, men har också föreslagit vissa justeringar. Regeringen har i allt väsentligt följt Lagrådets förslag.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Rådet för rättsliga och inrikes frågor antog den 6 oktober 2006 ett rambeslut om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande. Antagandet skedde efter det att riksdagen godkänt ett utkast till rambeslut.

I propositionen lämnas förslag till den lagstiftning som krävs för att genomföra rambeslutet i Sverige. Det föreslås att det införs en särskild lag om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen. De nya bestämmelserna omfattar situationer såväl när svenska förverkandebeslut sänds över till en annan medlemsstat för verkställighet där, som när utländska förverkandebeslut sänds över till Sverige från en annan medlemsstat för verkställighet här. Med beslut om förver-

kande avses beslut som syftar till att förverka såväl hjälpmedel vid brott som utbyte av brott. Vidare omfattas vissa beslut om förverkande som baserar sig på bestämmelser om utökade möjligheter till förverkande.

Enligt förslaget ska Kronofogdemyndigheten vara behörig att ansöka om verkställighet av svenska förverkandebeslut utomlands. Detta ska kunna ske när det finns fördelar med att verkställigheten sker i en annan medlemsstat, t.ex. då tillgångar eller särskilda föremål som förverkandet avser finns i den staten.

I den nya lagen finns också bestämmelser om förutsättningarna för att erkänna och verkställa ett utländskt beslut om förverkande i Sverige samt bestämmelser om förfarandet när sådana frågor prövas här. Enligt förslaget ska Kronofogdemyndigheten pröva om det finns förutsättningar att erkänna och verkställa beslut om förverkande. Om sådana förutsättningar finns, meddelar Kronofogdemyndigheten en verkställbarhetsförklaring.

Myndigheten ska också svara för den praktiska verkställigheten. Den enskilde ska ha möjlighet att överklaga Kronofogdemyndighetens beslut.

Lagstiftningen föreslås träda i kraft den 1 juli 2011.

Utskottets överväganden

Lag om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag.

Propositionen

Regeringen föreslår att en ny lag om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen ska införas. Lagen ska innehålla de bestämmelser som krävs för att genomföra rådets rambeslut 2006/783/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande när Sverige är såväl utfärdande som verkställande stat.

Regeringen anför att det när det gäller frågan om internationellt rättsligt samarbete finns det ett flertal internationella överenskommelser, såväl på global som på regional och bilateral nivå. Sverige har tillträtt flertalet av de multilaterala konventionerna.

Regeringen anför vidare att det genom enhetlig nordisk lagstiftning är möjligt att inom Norden verkställa domar och beslut i brottmål i ett annat nordiskt land än domslandet. En dom som har meddelats i ett annat nordiskt land, och i vilken förverkande av egendom har beslutats, kan därför på begäran av vederbörande myndighet verkställas här i landet med stöd av 1 § lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m. (nordiska verkställighetslagen). Detsamma gäller beslut till tryggande av anspråk på förverkande av egendom som har meddelats genom kvarstad, skingringsförbud eller beslag av egendom som tillhör den för brottet misstänkte personen. Enligt 3 § gäller motsvarande i fråga om verkställighet av svenska beslut om förverkande och andra beslut som har meddelats här i Sverige.

Regeringen anför dessutom att den enligt 1 § lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottdomsdom (internationella verkställighetslagen) kan, på grundval av överenskommelse med en främmande stat, förordna att förverkande som har dömts ut i den andra staten efter en rättegång i brottmål eller förverkande som i den staten ålagts eller beslutats av annan myndighet får verkställas i Sverige. Bestämmelserna är tillämpliga på såväl sak- som värdeförverkande.

Av propositionen framgår att rambeslutet enligt artikel 21 i rambeslutet inte påverkar tillämpningen av andra bilaterala eller multilaterala överenskommelser mellan medlemsstaterna, i den mån dessa bidrar till att ytterligare underlätta förfaranden för verkställighet av beslut om förverkande. De

överenskommelser som både den internationella och den nordiska verkställighetslagen avser omfattas av denna bestämmelse. I de fall de förfaranden som står till buds enligt respektive verkställighetslags bestämmelser kan anses tillåta ett förenklat förfarande jämfört med rambeslutets bestämmelser, medför alltså inte den nya lagen någon inskränkning av verkställighetslagarnas tillämpningsområde.

Regeringen föreslår att den nya lagstiftningen ska tillämpas på svenska och utländska beslut om förverkande som med stöd av rambeslutet om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande sänds över till en annan stat inom Europeiska unionen eller till Sverige för erkännande och verkställighet. Beslutet ska ha meddelats av domstol och vunnit laga kraft.

Med ett svenskt beslut om förverkande ska enligt regeringen avses beslut enligt vilket utbyte av ett brott, eller ersättning för kostnader som mottagits i samband med brott eller värdet av det mottagna, har förklarats förverkat. Vidare ska med ett svenskt beslut om förverkande avses beslut enligt vilket hjälpmedel vid brott har förklarats förverkat eller genom vilket egendom som frambragts genom brott, vars användande utgör brott, som någon annars tagit befattning med på ett sätt som utgör brott eller som annars varit föremål för brott, har förklarats förverkad. Slutligen ska beslut som har meddelats med stöd av 36 kap. 4 § brottsbalken omfattas av definitionen av ett svenskt beslut om förverkande.

Med ett utländskt beslut om förverkande ska enligt propositionen avses ett straff eller en åtgärd som innebär ett slutligt berövande av egendom på grund av brottslig handling när egendomen utgör vinning av ett brott eller motsvarande som helt eller delvis uppgår till värdet av denna vinning, eller utgör hjälpmedel vid brott. Även beslut enligt vilket egendom har förklarats förverkad med stöd av artikel 3.1 och 3.2 i rådets rambeslut 2005/212/RIF om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott ska omfattas av definitionen av ett utländskt beslut om förverkande (s.k. utökat förverkande).

Utskottets ställningstagande

Rambeslutet om verkställighet av beslut om förverkande är ett led i det fortgående arbetet inom Europeiska unionen (EU) med att förbättra samarbetet på det straffrättsliga området. En viktig utgångspunkt i detta arbete är principen om ömsesidigt erkännande av domar och beslut i brottmål som meddelats i andra medlemsstater.

De rambeslut som antagits inom EU och som vilar på principen om ömsesidigt erkännande lämnar emellertid allttjämt den verkställande staten vissa möjligheter att vägra verkställighet av domar eller beslut som har meddelats i en annan medlemsstat. Syftet med dessa rambeslut är dock att förenkla förutsättningarna och förfarandet för att en dom eller ett beslut som har meddelats i en medlemsstat ska kunna verkställas inom hela EU.

Rambeslutet om verkställighet av beslut om förverkande är ett led i detta arbete. I propositionen lämnar regeringen förslag på den lagstiftning som behövs för att genomföra rambeslutet i Sverige.

Regeringen har i propositionen (s. 42) pekat på att den föreslagna lagen innebär att uppgiften att verkställa ett svenskt beslut om förverkande kan överlåtas till en annan stat. Detta medför enligt regeringen ett överlämnande av en förvaltningsuppgift som innefattar myndighetsutövning. Enligt regeringen får verkställigheten av ett förverkandebeslut, mot denna bakgrund, i likhet med vad som anses gälla i fråga om verkställighet av en brottmålsdom när det gäller en påföljd, anses röra ett sådant svenskt intresse som innebär att en tillämpning av 10 kap. 5 § fjärde stycket regeringsformen aktualiseras, dvs. riksdagens beslut i denna del bör fattas med kvalificerad majoritet (tre fjärdedels majoritet av de röstande) eller i den ordning som gäller för stiftande av grundlag. Utskottet instämmer i denna bedömning men noterar att bestämmelserna motsvarande 10 kap. 5 § fjärde stycket regeringsformen numera återfinns i 10 kap. 8 § och 10 kap. 6 § andra stycket regeringsformen (prop. 2009/10:80, bet. 2010/11:KU4, rskr. 2010/11:21–22). Utskottet konstaterar i detta sammanhang att omröstningsregeln numera, förutom att den fordrar tre fjärdedels majoritet av de röstande, även kräver att beslutet biträds av mer än hälften av riksdagens ledamöter.

Regeringen bedömer i propositionen (s. 120) att Sverige bör avge en förklaring till artikel 7.5 i rambeslutet att Sverige inte kommer att erkänna och verkställa beslut om utökade möjligheter till förverkande vad avser beslut enligt artikel 2 d iv i rambeslutet. Utskottet, som noterar att ställningstagandet grundar sig på att regeringen inte anser sig ha tillräckligt beredningsunderlag och att ytterligare överväganden bör ske innan något förslag läggs fram avseende sådana utökade möjligheter till förverkanden som avses i artikel 2 d iv, delar regeringens bedömning att en sådan förklaring bör avges.

Enligt regeringen bör Sverige också avge en förklaring till artikel 19.2 att de språk som godtas för det intyg som ska sändas över tillsammans med beslutet om förverkande ska vara skrivet på svenska, danska, norska eller engelska eller åtföljas av en översättning till något av dessa språk. Utskottet delar regeringens bedömning också vad gäller denna förklaring.

Propositionen har inte föranlett något motionsyrkande eller andra erinringar under utskottsbehandlingen. Utskottet kan inte komma till någon annan slutsats än att den föreslagna lagstiftningen är ändamålsenlig och lämplig för att genomföra rambeslutet om erkännande och verkställighet av förverkande. Utskottet föreslår att riksdagen antar de lagförslag som läggs fram i propositionen.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2010/11:43 Erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen:

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen,
2. lag om ändring i lagen (2005:500) om erkännande och verkställighet inom Europeiska unionen av frysningsbeslut,
3. lag om ändring i lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom,
4. lag om ändring i lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Denna lag innehåller bestämmelser för genomförande av rådets rambeslut 2006/783/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om förverkande¹.

Definition av ett svenskt beslut om förverkande

2 § Med ett svenskt beslut om förverkande avses i denna lag ett av svensk domstol meddelat lagakraftvunnet beslut om förverkande

1. som avser utbyte av ett brott, eller vad någon tagit emot som ersättning för kostnader i samband med ett brott eller värdet av det mottagna, eller

2. som avser egendom som använts eller varit avsedd att användas som hjälpmedel vid brott, som frambragts genom brott, vars användande utgör brott, som någon annars tagit befattning med på ett sätt som utgör brott eller som annars varit föremål för brott.

Med ett svenskt beslut om förverkande ska även avses ett av svensk domstol meddelat lagakraftvunnet beslut som meddelats med stöd av 36 kap. 4 § brottsbalken.

Definition av ett utländskt beslut om förverkande

3 § Med ett utländskt beslut om förverkande avses i denna lag ett straff eller en åtgärd enligt ett lagakraftvunnet beslut, som har meddelats av en domstol i en annan medlemsstat i Europeiska unionen efter rättegång på grund av brottslig handling och som innebär ett slutligt berövande av egendom när domstolen förklarar att egendomen

1. utgjort vinning av ett brott eller motsvarande som helt eller delvis uppgår till värdet av denna vinning,

2. utgjort hjälpmedel vid ett brott, eller

3. har förverkats till följd av en tillämpning av artikel 3.1 och 3.2 om utökade möjligheter till förverkande i rådets rambeslut 2005/212/RIF om förverkande av vinning, hjälpmedel och egendom som härrör från brott².

Denna lag ska inte tillämpas på utländska beslut om förverkande som innebär återställande av egendom till rättmätig ägare.

¹ EUT L 328, 24.11.2006, s. 59 (Celex 32006F0783).

² EUT L 68, 15.3.2005, s. 49 (Celex 32005F0212).

Föreskrifter om verkställigheten av denna lag

4 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om verkställigheten av denna lag.

2 kap. Verkställighet utomlands av ett svenskt beslut om förverkande*Översändande av ett beslut om förverkande*

1 § Kronofogdemyndigheten prövar om ett beslut om förverkande ska sändas över till en annan medlemsstat i Europeiska unionen för erkännande och verkställighet i den staten. Ett beslut om förverkande får sändas över om översändandet är förenligt med rambeslutet och det kan antas ge fördelar vid verkställigheten av beslutet.

Ett beslut om förverkande får sändas över till flera medlemsstater samtidigt.

2 § Kronofogdemyndigheten ska sända över beslutet om förverkande till en behörig myndighet eller en centralmyndighet i den andra medlemsstaten.

Andra åtgärder och omvandling

3 § När ett beslut om förverkande sänds över för verkställighet till en annan medlemsstat, får Kronofogdemyndigheten inte tillåta att verkställigheten i den staten sker genom frihetsberövande eller någon annan åtgärd som ersätter förverkandet.

Avser beslutet om förverkande viss egendom, får Kronofogdemyndigheten inte heller tillåta att verkställigheten i stället sker genom betalning eller verkställighet avseende egendomens värde.

Verkställighet i Sverige

4 § Även om ett beslut om förverkande har sänts över för verkställighet till en eller flera medlemsstater, får verkställighet äga rum i Sverige.

Verkställighet i flera stater

5 § Om ett beslut om förverkande avseende en betalningsskyldighet har sänts över till flera medlemsstater för verkställighet eller om verkställighet av beslutet även sker i Sverige, ska Kronofogdemyndigheten bevaka att det sammanlagda värdet av det som verkställs inte överstiger det belopp som anges i beslutet.

3 kap. Erkännande och verkställighet i Sverige av ett utländskt beslut om förverkande

Inledande bestämmelser

1 § Ett beslut om förverkande som sänds över till Sverige ska erkännas enligt bestämmelserna i denna lag och verkställas enligt de bestämmelser i lag eller annan författning som gäller för verkställighet i Sverige av beslut om förverkande, om inte annat följer av denna lag.

2 § Verkställighet av ett beslut om förverkande får inte ske genom frihetsberövande eller någon annan åtgärd som ersätter förverkandet.

Verkställighet av ett beslut som avser viss egendom får ske genom betalning eller verkställighet avseende egendomens värde, om det är lämpligt och behörig myndighet i den andra medlemsstaten samtycker till det. Detta gäller inte vid verkställighet av beslut om förverkande av hjälpmedel vid brott.

3 § Vid omräkning till svensk valuta ska den växelkurs tillämpas som gällde när beslutet om förverkande meddelades.

Behörig myndighet

4 § Kronofogdemyndigheten prövar om ett beslut om förverkande ska erkännas och verkställas i Sverige.

Hur förfarandet inleds

5 § Ett beslut om förverkande sänds över till Kronofogdemyndigheten för erkännande och verkställighet. Beslutet ska åtföljas av ett intyg som är upprättat i enlighet med formuläret i bilagan till rambeslutet.

Intyget ska vara skrivet på svenska, danska, norska eller engelska eller åtföljas av en översättning till något av dessa språk.

6 § Ett beslut om förverkande och intyget ska sändas över skriftligen genom post, bud eller telefax eller, efter överenskommelse i det enskilda fallet, på annat sätt.

7 § Om intyget saknas eller till form eller innehåll är så bristfälligt att det inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för prövning av frågan om erkännande och verkställighet, ska Kronofogdemyndigheten ge den andra medlemsstatens myndighet möjlighet att inom viss tid komma in med komplettering. Detsamma gäller om beslutet om förverkande saknas.

Verkställbarhetsförklaring

8 § Om ett beslut om förverkande är verkställbart i Sverige, ska Kronofogdemyndigheten besluta att verkställighet får ske (verkställbarhetsförklaring). Verkställbarhetsförklaringen gäller omedelbart.

Verkställbarhetsförklaringen ska innehålla uppgifter om

1. det belopp i svensk valuta eller den egendom som verkställigheten ska avse,

2. huruvida beslutet får verkställas enligt 2 § andra stycket första meningen, och i så fall med beloppet angivet i svensk valuta,

3. hur beslutet ska verkställas, om det finns andra beslut om förverkande eller ett eller flera beslut för att säkerställa verkställighet av ett beslut om förverkande, samt

4. hur den mot vilken förklaringen gäller kan överklaga verkställbarhetsförklaringen.

Vid fastställande av det belopp som avses i andra stycket 1 och 2 ska 3 § tillämpas. Verkställbarhetsförklaringen ska delges den mot vilken förklaringen gäller. Beslutat Kronofogdemyndigheten med stöd av 13 § första stycket 1 om uppskov med verkställigheten behöver delgivning inte ske så länge skälen för uppskov består.

Kronofogdemyndighetens motiveringsskyldighet

9 § Ett beslut av Kronofogdemyndigheten att inte meddela en verkställbarhetsförklaring, att upphäva en sådan eller att besluta om uppskov med verkställigheten ska innehålla skälen för beslutet.

Hinder mot erkännande och verkställighet

10 § En verkställbarhetsförklaring får inte meddelas om ett sådant intyg som anges i 5 §, trots att den andra medlemsstatens myndighet getts tillfälle att komma in med komplettering, saknas eller till form eller innehåll är så bristfälligt att det inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för prövning av frågan om erkännande och verkställighet.

11 § En verkställbarhetsförklaring får utöver vad som anges i 10 § inte meddelas om

1. det för samma gärning som ligger till grund för beslutet om förverkande har meddelats dom eller beslut i Sverige eller i en annan stat och domen eller beslutet i den andra staten, vid ett fällande avgörande, har verkställts,

2. det enligt 20 kap. 7 § rättegångsbalken eller motsvarande bestämmelse i annan svensk lag har meddelats beslut att inte väcka åtal för det brott som ligger till grund för beslutet om förverkande,

3. en sådan förklaring inte skulle vara förenlig med bestämmelser om immunitet och privilegier,

4. beslutet om förverkande har meddelats vid en rättegång där den mot vilken beslutet riktar sig inte varit närvarande och det av intyget inte framgår

– att denne personligen eller genom behörigt ombud informerats om rättegången, eller

– att denne har meddelat att beslutet inte bestrids, eller

5. den gärning, som ligger till grund för beslutet om förverkande, helt eller delvis har begåtts i Sverige och inte motsvarar brott enligt svensk lag eller preskription har inträtt enligt 36 kap. 15 § brottsbalken.

Nedsättning av det verkställbara beloppet

12 § Om beslutet om förverkande avser en betalningsskyldighet och det under verkställigheten framkommer att beloppet till viss del har betalats eller verkställts i en annan stat, ska Kronofogdemyndigheten i samma mån sätta ned det belopp för vilket verkställighet får ske. Vid nedsättning tillämpas 3 §.

Uppskov med verkställighet

13 § Kronofogdemyndigheten får besluta om uppskov på viss tid med verkställigheten av ett beslut om förverkande om

1. verkställigheten skulle skada en pågående utredning om brott,
2. egendomen har förklarats förverkad enligt ett svenskt beslut om förverkande eller är föremål för verkställighet av ett beslut om förverkande eller ett beslut för att säkerställa verkställighet av ett beslut om förverkande,
3. beslutet avser en betalningsskyldighet hos en person mot vilken ett förfarande om förverkande eller verkställighet av ett beslut om förverkande pågår och personen i fråga saknar tillgångar för att samtliga beslut ska kunna verkställas,
4. verkställigheten innebär en risk för att det penningbelopp som anges i beslutet kommer att överskridas på grund av samtidig verkställighet av beslutet i flera medlemsstater, eller
5. det är nödvändigt att helt eller delvis översätta beslutet.

Tiden för uppskov enligt denna paragraf får förlängas. Kronofogdemyndigheten får besluta att vidtagna verkställighetsåtgärder ska återgå. När skälen för uppskov har upphört ska verkställigheten återupptas.

Överklagande

14 § Kronofogdemyndighetens verkställbarhetsförklaring får överklagas av den mot vilken förklaringen gäller till den tingsrätt som enligt 18 kap. 1 § utsökningsbalken prövar överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut. Överklagandet ska göras skriftligen och ges in till Kronofogdemyndigheten inom tre veckor från den dag då den mot vilken förklaringen gäller fick del av verkställbarhetsförklaringen.

Ett överklagande som inte har kommit in i rätt tid ska avvisas av Kronofogdemyndigheten. Om överklagandet har kommit in till tingsrätten inom tiden för överklagande, ska den omständigheten att överklagandet har kommit in till Kronofogdemyndigheten först därefter inte föranleda att det avvisas. Om överklagandet inte avvisas, ska myndigheten sända det och övriga handlingar i ärendet till tingsrätten.

Upphävande av verkställbarhetsförklaringen

15 § En verkställbarhetsförklaring ska upphävas om

1. det framkommer att beslutet om förverkande inte får verkställas i Sverige,

2. beslutet om förverkande avser viss egendom och denna inte påträffas här i landet,

3. egendom som kan användas för verkställighet inte påträffas eller det av någon annan anledning inte är möjligt att verkställa beslutet om förverkande,

4. nåd har beviljats eller annat beslut enligt 12 kap. 9 § regeringsformen har meddelats,

5. beslutet om förverkande i sin helhet är verkställt i en annan stat, eller

6. begäran om verkställighet av beslutet om förverkande återkallas.

Beslut om upphävande av en verkställbarhetsförklaring meddelas av Kronofogdemyndigheten. Rätten ska dock, utöver de fall i vilka förklaringen är föremål för rättsens prövning enligt 14 §, fatta beslut i de fall rätten har fastställt förklaringen och det är fråga om att upphäva denna enligt första stycket 1.

Om en verkställbarhetsförklaring upphävs ska de verkställighetsåtgärder som vidtagits såvitt möjligt återgå.

Övriga bestämmelser

16 § För rättsens prövning gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden, om inte annat följer av denna lag. Innan rätten avgör ett ärende eller upphäver en verkställbarhetsförklaring ska Kronofogdemyndigheten ha getts tillfälle att yttra sig.

För överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut i frågor som rör verkställighet gäller bestämmelserna i 18 kap. utsökningensbalken.

17 § Annan egendom än pengar som erhållits vid verkställigheten ska säljas. Kan egendomen inte säljas får den förstöras.

Egendom enligt första stycket som kan befaras komma till brottslig användning eller annars är olämplig för försäljning ska oskadliggöras av den myndighet som förvarar egendomen.

Om det finns särskilda skäl, får viss egendom överlämnas till den andra medlemsstaten i stället för att säljas enligt första stycket. Sådan egendom får, om beslutet om förverkande avser en betalningsskyldighet, överlämnas endast om den andra staten samtycker till det.

Egendom får inte i något fall överlämnas om den utgör svenska kultur-föremål som avses i 6 kap. 2 § lagen (1988:950) om kulturminnen m.m.

18 § Influtna medel tillfaller svenska staten om beloppet understiger 10 000 euro. I övriga fall ska influtna medel fördelas lika mellan den svenska staten och den andra medlemsstaten.

Regeringen får, efter överenskommelse med den andra medlemsstaten, besluta om en annan fördelning än den som anges i första stycket.

19 § Beslut enligt 17 § och 18 § första stycket meddelas av Kronofogdemyndigheten.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (2005:500) om erkännande och verkställighet inom Europeiska unionen av frysningsbeslut

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2005:500) om erkännande och verkställighet inom Europeiska unionen av frysningsbeslut

dels att 2 kap. 5 § och 3 kap. 19 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken till 2 kap. ska lyda ”Beslut i Sverige om kvarstad och beslag enligt denna lag och översändande från Sverige av frysningsbeslut”,

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 2 kap. 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

3 a §

Rätten får, på yrkande av åklagaren, i en dom förordna att ett beslut om kvarstad till säkerhet för beslut om förverkande ska gälla under viss tid efter det att beslutet har vunnit laga kraft, dock längst till dess att beslutet om förverkande har verkställts i den andra staten.

5 §

I lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m. och i lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom finns bestämmelser om förfarandet vid *ansökan om* verkställighet utomlands av förverkandebeslut, som avser egendom som omfattas av ett frysningsbeslut som har översänts enligt 2 §.

I lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m., i lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom och i lagen (2011:000) om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen finns bestämmelser om förfarandet vid verkställighet utomlands av förverkandebeslut, som avser egendom som omfattas av ett frysningsbeslut som har översänts enligt 2 §.

3 kap.**19 §¹**

En *ansökan om verkställighet* i Sverige av ett beslut om förverkande av egendom som är föremål för verkställighet enligt denna lag handläggs och prövas enligt lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m. *eller* enligt lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom. Något beslut om beslag eller kvarstad *skall* inte meddelas i ett sådant ärende.

En ansökan enligt första stycket får skickas till den åklagare som har handlagt ärendet enligt denna lag. Åklagaren *skall* vidarebefordra ansökan till Kronofogdemyndigheten, om ansökan gjorts av en myndighet i Danmark eller Finland, och till Justitiedepartementet, om ansökan gjorts av en myndighet i en annan medlemsstat.

En verkställighet i Sverige av ett beslut om förverkande av egendom som är föremål för verkställighet enligt denna lag handläggs och prövas enligt lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m., enligt lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom *eller enligt lagen (2011:000) om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen*. Något beslut om beslag eller kvarstad *ska* inte meddelas i ett sådant ärende.

En ansökan *eller ett beslut om förverkande* enligt första stycket får skickas till den åklagare som har handlagt ärendet enligt denna lag. Åklagaren *ska*

1. vidarebefordra *beslutet om förverkande till Kronofogdemyndigheten, om beslutet har sänts över av en myndighet i en annan medlemsstat enligt lagen (2011:000) om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen,*

2. vidarebefordra ansökan till Kronofogdemyndigheten, om ansökan *har* gjorts av en myndighet i Danmark eller Finland *enligt lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m., och*

3. vidarebefordra ansökan till Justitiedepartementet, om ansökan *har* gjorts *enligt lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom.*

¹ Senaste lydelse 2007:280.

Om rätten i ett *sådant* ärende *beslutar om verkställighet av ett beslut om förverkande, skall rätten samtidigt pröva om verkställigheten av frysningsbeslutet skall bestå till dess att domen om förverkande vinner laga kraft.*

Om rätten i ett ärende *enligt andra stycket 3 beslutar att egendom ska förklaras förverkad, ska rätten samtidigt pröva om verkställigheten av frysningsbeslutet ska bestå till dess att beslutet om förverkande vinner laga kraft.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

I den mån det påkallas av överenskommelse som Sverige ingått med främmande stat får regeringen förordna, att frihetsberövande påföljd, böter eller förverkande som i den främmande staten ådömts eller beslutats efter rättegång i brottmål, eller böter eller förverkande som i den staten ålagts eller beslutats av annan myndighet än domstol, får verkställas i Sverige enligt denna lag.

I samband med förordnande enligt första stycket får regeringen, i den mån det påkallas eller eljest föranleds av överenskommelsen, förordna att verkställighet av frihetsberövande påföljd, böter eller förverkande, som ådömts eller beslutats genom dom meddelad av svensk domstol eller ålagts någon av annan svensk myndighet genom godkänt strafföreläggande eller godkänt föreläggande av ordningsbot, får anförtros åt myndighet i den främmande staten. Vad som har sagts nu gäller dock inte verkställighet av något annat beslut om överlämnande till särskild vård än överlämnande till rättspsykiatrisk vård.

I lagen (2009:1427) om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen finns bestämmelser om verkställighet av bötesstraff i vissa fall.

I lagen (2011:000) om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen finns bestämmelser om verkställighet av beslut om förverkande i vissa fall.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

¹ Senaste lydelse 2009:1429.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m.

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

I Danmark, Finland, Island eller Norge meddelad dom, varigenom dömts till böter eller förverkande av egendom eller i brottmål utdömts ersättning för rättegångskostnad, får på begäran verkställas här i riket.

Vad som nu sagts ska också gälla beslut, som i någon av nämnda stater till tryggande av anspråk på böter, förverkande av egendom, skadestånd eller ersättning för rättegångskostnad meddelats angående kvarstad, skingringsförbud eller beslag av egendom tillhörande för brott misstänkt.

I lagen (2009:1427) om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen finns bestämmelser om verkställighet av bötesstraff i vissa fall.

I lagen (2011:000) om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande inom Europeiska unionen finns bestämmelser om verkställighet av beslut om förverkande i vissa fall.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

¹ Senaste lydelse 2009:1430.